

Majd elhullatja magjait. Leszárad
tövééről. Trágya lesz jövőre. Néha
egy-egy korhadt fa végigdől a rét
szélén, lassan rothadni kezd,
de kéz nem nyúl hozzá, a záporok
mossák csak szét szilánkjait, s a hó
rombolja szerte lassan. Egy-egy állat
megáll a perem hajlatán,
ám nincs kedve bejárni tereit,
mert nem szimatol zsákmányt a csend
fojtó magányában, a bogarak
lassú zsongása közt. Néhány madár
szokott csak elkörözni fényes
délben fölötte. Am azoknak árnya is
csak elsuhan. És nyomuk sem marad.

KISS ANNA

Medveének

HALLGASSATOK IDE

Nézzetek hó-pusztá közepibe
lábraáll kendős kicsi fabálvány
kopog bot-lábain
kar nélkül kabátujjai
nem valók fonásra szövésre
egyedül gyerekölelésre
kar nélkül kabátujjai
nem is fonnak szőnek
gyerekre se hajlanak-görbülnek
botláb havat tapos
kikopog egy falut
annyi házat kéményestül
annyi igát boronát
traktort kombájnt szárazmalmot
kocsmát boltot főutcát
amennyi kell
tornyot bagollyal
udvart tehénnel tyúkkal kakassal
ahogy kell
Kendősen tovább ne kopogj
falábon tovább ne forogj
se gyerek csak öreg
kendősen tovább ne kopogj
Kendősen tovább csak kopog
falábon tovább csak forog
mit is hogy is tegyenek

fűlinél fogva medvefiat
hoznak bocs-gyereket az asszonynak
Fogja mellére örömmel
kabátkán gyöngyözik a tej
kabátujjak boldogok
bálvány asszonyka nem kopog-forog

Jó estét bálvány asszonyka
jó estét bálvány falábak
néktek is gyöngyös cseppecske
néktek is hegyes fülecskék
bársony fogatlan ínyecskék
jó estét most már jó estét
Hazaropognak a hóban
Ketten a tehenes ólban
lámpás párálló örömben
Szíven a szív is megbékül

Jó reggelt bálvány asszonyka
megyünk a vetést megnézni
fűz vesszőt zölden levágni
fűzfa síp mellett bóklászni
bárna vetésen
jó reggelt
Jó reggelt éles fogacskák
jó reggelt éhes pocak-fi
jó reggelt körmös mancsocskák
tuskó-döngésű lábacsokák

Jó napot bálvány asszonyka
elapadt gyöngyös tejecskek
babbal tömérdek darával
telhetetlen pocak-fi
Jól hallod azért dobolnak
néked kötelet sodornak
fejednek karót hegyeznek
fejed forgatod magasban
körmöd csattog a magasban
lábad udvarunk dönti
jól hallod azért dobolnak

Jó estét bálvány asszonyka
kopogó bálvány lábacsokák
Jó estét kabátujjacskák
karok nélkül üresek
fonni szőni nem képesek
falut megütni képesek
traktort temetőt főutcát
kocsmát temetőt amit kell
udvart tyúkokkal kakással
tornyot bagollyal ahogy kell

Keserves

*Teremjen az ajtófélfá
Kecskedudát láncosbotot
Járjuk
Csak járjuk
Mondjuk
Mondjuk*

*Kezünk csörömpös
Gerincünk gyöngyös
Ne tördeljétek
Fájhat az néktek*

Lepkelovas

*Nyelvem alatt rézpénzt viszek
Óriás lepke lovasa
Hajszáladat szolongatom
Nélküled nem megyek haza
Fészektelen a fák a fák
Sírnak alattuk löszbabák
Nyílnak csukódnak a vizek
Nyelvem alatt rézpénzt viszek*

PANEK ZOLTÁN

Látástól az elvakulásig

*Pontosan háromnegyed nyolc.
Olyan este — áprilisban —,
amilyet a teremtés óta
csak én éltem egyedül.
Alkonyodik. Ne. Még nem.
Csak elviselni ne kéne.
Nem tudom, nálad milyen,
nálam olyan kék az ég.
Magányos vagyok: vigyázz,
a szokottnál is érzékenyebb.
Lehunyam a kék eget;
nem lát, értelmét veszti.*